

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Søndag før pinse - 17. mai 2015

Prekentekest: Joh 3,16-21

Lesetekst I: Sak 14,6-9

Lesetekst II: Åp 21,22-27

Så høyt har Gud elsket!

I prekenverkstedet her er det oppgitt teksten for søndag før pinse (sfø) selv om det også er 17 mai. Disse dagene har jo ulike tekster, men i år er de sammenfallende. Predikant og prest har imidlertid et valg. De kan velge 17. mai teksten denne dagen, og mange gjør vel det.

Bibelteksten for sfø er andre halvdel av Jesu samtale med Nikodemus, han som kom til Jesus om natten. Vår tekst starter med Bibelens best kjente bibelvers: Joh 3,16. Selv om verset er velkjent og som sådan innbyr til at tilhørerne lener seg tilbake og sier: «dette kan jeg», er verset fullt av innhold og burde kunne nyttes til å fange oppmerksomheten.

Teksten handler om mange store spørsmål og gir en hel troslære: Om Gud. Om Gud som elsker og kommer oss i møte. Om Sønnen den enbårne. Om verden. Om dommen. Om fortapelse og om evig liv. Om sannheten. - Og mye mer.

Om noen få av de viktigste ordene i teksten:

Verden

Ordet verden er nevnt 5 ganger i teksten. Jesus kom til verden og han var i verden og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke Joh 1,9-10. Det gjelder hele jorden og alle menneskene her til alle tider - og det gjelder deg og meg. Vi kan snakke personlig til tilhørerne fordi de er en del av verden. Men verden, du og jeg «kjente ham ikke». Vi kan gå fortapt fordi vi tilhører mørket, fordi vi elsket det istedenfor lyset. Lyset er også et annet ord for Jesus her i teksten. Mørkets gjerninger er onde, og i så måte er verden ond.

Gud

Gud elsker høyt og sender en del av seg selv, Jesus, for å vise det - siden det ikke er selvfølgelig at han elsker menneskene. Det er kristendommens særkjenne at Gud kommer oss i møte, elsker oss og vil ha kontakt og at vi skal ha omgang med ham. Han er ikke en fjern eller krevende Gud som ikke vil vårt beste. Og han gjør alt for verden med oss mennesker inkludert deg og meg. Vi er hans skapninger som han har omsorg for, gir seg for i kjærlighet og ikke forlanger gjerninger av - for at vi skal kunne tilhøre ham og bli frelst.

Fortapelse og evig liv

Få liker å tale om fortapelsens mulighet. Det er krevende å se folk i øynene og tørre å stå for dette. Det er lettere å forkynne om det evige liv, himmelen. Men Jesus peker på de to utganger av livet og fortapelsens mulighet i det gode bibelverset Joh. 3,16 - hvor han samtidig forkynner det betingelsesløse evangelium. Det er ikke mulig å være tro mot dette bibelverset og den dommen som påpekes i denne teksten uten å la alvorset klinge med. Selve ordet frelse viser jo at man er frelst fra noe. Nå er ikke dommen og fortapelsen Guds anliggende her. Han elsker og vil frelse. Derfor sendte han Jesus.

Sannheten

Den som følger sannheten kommer til lyset, v 21 Jesus er sannheten også Joh 14,6. Den som følger sannheten, følger Jesus. I vår relativistiske tid hevder Bibelen at Jesus er sannheten og eneste vei vi må følge. Det er igjen krevende, men vi kan ikke la det ligge.

Hva skal vi så preke om denne dagen?

Jeg synes det ligger mange utfordringer i de ordene vi har omtalt over og i hele teksten. Jeg vil videre påpeke en del punkter som kan inngå i prekenen. Vi er forskjellige, og noen utbroderer få poenger - andre bruker mange poenger og har litt om hvert. Eller en mellomting.

- Mennesker (inkl deg og meg) er i utgangspunktet ikke frelst, men fortapt. Vi tilhører en verden som elsker mørket mer enn lyset v 19 slik som på Jesu tid. Vi tror heller ikke i utgangspunktet på Gud Sønn,
- Vår kristne Gud som har skapt oss er en Gud som elsker og som kommer menneskene (inkl deg og meg) i møte gjennom at han ga sin sønn. Her er kristentroen unik blant religionene.
- Gud sendte ikke sin Sønn for å dømme. Jesus kom ikke for å dømme, men for å frelse - eller med andre ord for å tilgi.
- «Ikke skal gå fortapt med ha evig liv». Jesus tilbyr evig liv. Det handler om livet som starter nå og går inn i evigheten, om å komme til lyset og bli i lyset og ikke fortsette i mørket, om å komme inn i det evige lys.
- Troen er overgangen. Den som tror på ham, blir ikke dømt, går ikke fortapt, men har evig liv.
- Troen fremstilles ikke som et krav eller en betingelse. Andre steder i Bibelen vises troen som en gave, som å ta i mot, enkelt og greit. Og den som tror og vil følge sannheten, får del i Guds goder, frelse og evig liv.
- Lev i lyset! Det betyr å leve slik at ens liv blir opplyst slik at en ser en trenger Jesus. Og Jesus er selv lyset vi kan leve i. Han er lyset som kom til verden.

Et par Israelsmisjonspoenger til prekenen:

Til slutt er det jo en hensikt med DNIs prekenverksted å peke på elementer knyttet til Israelsmisjon, det jødiske folk og troens jødiske røtter. Om dette kan vi nevne et par-tre poenger:

- Ordene i teksten ble talt av Jesus til en jødisk fariseer og rådsherre, Nikodemus. Hele teksten er jo en «evangelisering» til ham. Han også får evig liv ved å tro på Jesus og går fortapt uten. Jesus viser ingen egen frelsesvei for ham som jøde. Han trenger å bli født på ny og tro på Jesus - som hele verden for øvrig.
- Jesus peker på Moses og kopperslangen i vers 14-15 rett foran vår tekst som et «jødisk bevis» for at også jødene i ørkenen den gang måtte tro ved å se opp på kopperslangen for å bli friske. Og slangen som ble reist opp er et forbilde på Jesus. Dette er et bilde fra troens jødiske røtter, et bilde eller forbilde på hva frelse er og hva tro er.
- Et annet forbilde vi kan nevne siden er troen er så sentral i Joh 3,16: «Abraham trodde Herren og det ble regnet ham til rettferdighet». 1.Mos 15,6. Abraham var en troende og trodde på Herren slik vi oppfordres til i disse versene. Det gjelder fortsatt jødene, men også oss nordmenn, hvem vi enn er.

Torgeir Flateby

Seniorrådgiver Kristne Friskolers Forbund, kretsstyreleder DNI Østfold.

flateby@kff.no